

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. marts 2016
Kontor: Straffuldbyrðelseskontoret
Sagsbeh: Katrine Born Thodsen
Sagsnr.: 2016-0030-4206
Dok.: 1882252

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 299 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. februar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 299 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der er for udlevering af personer til retsforfølgelse i lande uden for EU, herunder hvilke internationale konventioner, f. eks. menneskerettighedskonventionen, der har betydning herfor, og hvilke praktiske betingelser og garantier og hvilke form disse skal antage, der skal være til stede før Danmark kan udlevere en person til strafforfølgning i et land uden for EU?”

Svar:

1. Reglerne om udlevering af personer til strafforfølgning i et land uden for Den Europæiske Union og Norden findes i udleveringslovens kapitel 2 og 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005 om udlevering af lovovertrædere med senere ændringer.

Udleveringslovens kapitel 2 indeholder de nærmere betingelser, der skal være opfyldt for, at udlevering må finde sted, mens udleveringslovens kapitel 3 indeholder bestemmelser om proceduren ved behandlingen af sager om udlevering, herunder om adgangen til at få lovligheden af en beslutning om udlevering prøvet ved domstolene.

Ud over at betingelserne i udleveringsloven skal være opfyldt, må udlevering endvidere ikke ske, hvis dette ville være i strid med Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser, herunder Danmarks forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2. Det følger af udleveringslovens § 10, at udlevering fra Danmark til et land uden for EU og Norden altid sker på vilkår af, at den udleverede (med enkelte undtagelser, som angives i bestemmelsen) ikke må drages til ansvar eller udleveres videre til tredjeland for nogen anden strafbar handling begået før udleveringen end den, som den pågældende er udleveret for, at den udleverede ikke uden justitsministerens tilladelse må underkastes strafforfølgning ved en særdomstol, og at dødsstraf ikke må fuldbyrdes for den pågældende handling.

Udleveringsloven indeholder derimod ikke regler om, hvornår der skal foreligge specifikke garantier fra det land, der har anmodet om udlevering.

Ved vurderingen af, om betingelserne for udlevering i en konkret sag er opfyldt, kan garantier, som det pågældende land måtte have givet til Danmark, imidlertid indgå, ligesom det vil afhænge af oplysningerne i den

konkrete sag, om der findes behov for at anmode det pågældende land om garantier og i givet fald hvilke. Er der f.eks. tale om en handling, der efter lovgivningen i det pågældende land vil kunne medføre dødsstraf, vil Justitsministeriet forud for en afgørelse om udlevering anmode om en garanti for, at en eventuel dødsstraf ikke fuldbyrdes. Om en konkret garanti kan anses for troværdig og tilstrækkelig, vil bero på en konkret vurdering.

Da beslutninger om udlevering som nævnt ovenfor kan kræves indbragt for retten, vil det i sidste ende være domstolene, der på baggrund af oplysningerne i sagen, herunder eventuelle garantier afgivet af det pågældende land, afgør, om udleveringslovens betingelser er opfyldt.